
Kodulehelt mormonandgay.lds.org.

Jumal armastab kõiki oma lapsi

Miski ei näita Jumala armastuse sügavust ja ulatust täielikumalt kui Tema valmisolek ohverdada oma Poeg, et meie, Tema lapsed, võiksime saada jagu surmast ja et meile antaks igavene elu. „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu!” (Jh 3:16) Miski ei väljenda paremini Jeesuse Kristuse armastust kui Tema valmisolek anda oma elu, et lunastada inimkonna patud, hüvitada kõik kannatused ja ebaõiglus ning murda kõigi jaoks surma ahelad (vt Al 7:11–13). „Suuremat armastust ei ole kellelgi kui see, et ta jätab oma elu oma sõprade eest!” (Jh 15:13)

2009. aasta sügisese üldkonverentsi kõnes kirjeldas president Dieter F. Uchtdorf Jumala armastust järgnevalt:

„Jumal ei vaata välimust. Ma usun, et Temal pole vähimatki vahet, kas me elame lossis või onnis, kas oleme nägusad või mitte, kas oleme kuulsad või tundmatud. Kuigi meil on puudusi, armastab Jumal meid täielikult. Kuigi me oleme ebatäiuslikud, armastab Tema meid täiuslikult. Kuigi me võime end tunda eksinuna ja kompassita, näitab Jumala armastus meile kindlat suunda.

Ta armastab meid, sest Temas on lõpmatult püha, siirast ja kirjeldamatut armastust. Me oleme Jumalale tähtsad mitte meie saavutuste pärast, vaid sellepärast, et oleme Tema lapsed. Ta armastab igähte meist” (Jumala armastus. – 2009. a sügisene üldkonverents).

Jumal armastab meid kõiki. Ta armastab neid, kes on erinevatest religioonidest ja kel puudub igasugune usk. Ta armastab neid, kes kannatavad. Ta armastab ühtviisi nii rikkaid kui vaeseid. Ta armastab inimesi kõikidest rassidest ja kultuuridest, abielus olevaid või vallalisi ning neid, kes kogevad samasoo veetlust või määratlevad end gei, lesbi või biseksuaalina. Ja Jumal ootab meilt, et me järgime Tema eeskujut.

Meil on kästud Jumalat ja üksteist armastada

„Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma meelest. See on suur ja esimene käsk. Aga teine on selle sarnane: armasta oma ligimest nagu iseennast” (Mt 22:37–39).

„See on minu käsusõna, et te armastaksite üksteist nõnda nagu mina teid olen armastanud!” (Jh 15:12)

Me näitame oma armastust Jumala vastu, pidades kinni Tema käskudest (vt Jh 14:15) ja üksteist armastades (vt Jh 13:34). Kui teil on pereliige või sõber, kes kogeb samasoo veetlust või määratleb end homoseksuaalse inimesena, armastage teda. President Henry B. Eyring on täheldanud:

„Kui te soovite jääda lähedaseks kellegagi, kes on teile kallis, kuid asub teist eemal, siis te teate, mida selleks teha. Te leiate viisi, kuidas temaga rääkida, teda kuulata ja teineteise heaks midagi teha. Mida sagedamini see juhtub, mida kauem see kestab, seda tugevamaks muutub armastav side. Kui kaua pole räägitud, teist kuulatud või midagi tehtud, muutub side nõrgemaks. Jumal on täiuslik ja kõigeväeline ning meie teiega oleme surelikud. Kuid Ta on meie Isa, Ta armastab meid ja pakub meile samasuguseid võimalusi Temaga lähedaseks saada nagu armastav sõber. Ja te teete seda üsna sarnasel viisil: rääkides, kuulates ja tegutsedes” (To Draw Closer to God. – 1991. a kevadine üldkonverents).

Te näitate oma armastust Jumala vastu teisi armastades ja teenides. „Ja vaata, ma räägin teile neid asju, et te võiksite õppida tarkust; et te võiksite õppida, et kui te olete oma kaasinimeste teenistuses, te olete ainult oma Jumala teenistuses” (Mo 2:17).

Mida tähendab üksteist armastada? Armastus hoolib. Armastus kuulab. Armastus kaasab. Armastus inspireerib. Armastus on selle keskmes, mis teeb meist inimesed, sest me oleme Jumala lapsed ja „Jumal on armastus” (1Jh 4:8). Viimsel õhtusöömaajal kordas Päästja: „Sellest tunnevad kõik, et teie olete minu jüngrid, kui teil on armastus isekeskis!” (Jh 13:35)

Käsk üksteist armastada hõlmab ka neid, kes ei näe maailma samal moel kui meie. Vanem Dallin H. Oaks on selgitanud:

„Meil tuleb nii paljudes suhetes ja elus ette tulevates olukordades leppida erinevustega. Olulistest küsimustes ei tohiks me oma seisukohti eitada ega hüljata, vaid peaksime Kristuse järgijatena elama rahumeelselt koos nendega, kelle väärtused meie omadest erinevad või kes ei võta omaks õpetusi, millel need väärtused põhinevad. Isa päästmisplaan, mida me tänu prohvetlikule ilmutusele teame, seab meid surelikkuses olukorda, kus peame kinni pidama Tema käskudest. See tähendab armastada oma ligimesi, kes meist kultuuri ja uskumuste poolest erinevad, nii nagu Tema armastab meid. Mormoni Raamatu prohvet õpetas, et meil tuleb edasi pürgida „armastusega Jumala ja kõikide inimeste vastu” (2Ne 31:20)” (Teiste armastamine ja elamine erinevustega. – 2014. a sügisene üldkonverents).

Jumalik armastus ei vabanda pattu – „mina, Issand, ei saa vaadata patule vähimagi mööndusega” –, kuid on innukas andestama – „ometi sellele, kes parandab meelt ja täidab Issanda käske, andestatakse” (ÕL 1:31–32). Samamoodi ei peaks me tegema järeleandmisi Jumala käskude järgi elamises ja nende kaitsmises, kuid selleks et peegeldada täielikult Jumala armastust, peame ka üksteist sedavõrd avatult ja täielikult armastama, et keegi ei tunneks end hüljatuna, üksikuna või lootusetuna.

Päästjal on täiuslik arusaamine kõigist meie raskustest

„Sest nüüd me näeme nagu peeglis tuhmi kujutist, aga siis palgest palgesse; nüüd ma tunnetan poolikult, aga siis ma tunnetan täiesti, nagu minagi olen täiesti tunnetatud” (1Kr 13:12).

Surelikena on meie arusaam piiratud. Me võime kuulutada koos Nefiga, et me teame, „et ta armastab oma lapsi; ometi [me] ei tea kõikide asjade tähendust” (1Ne 11:17).

Kui otsime isiklikul teekonnal vastuseid ja juhatust, võime usaldada Jumalat ja Jeesuse Kristuse lepitavas ohverduses peituvat väge. Kui Jeesus Kristus võttis enda peale maailma patud, koges Ta ka igat valu ja kannatust, mida ükskõik milline inimolend võib kogeda:

„Ja tema läheb, kannatades kõiksugu valusid ja kannatusi ja kiusatusi; ja seda seepärast, et läheks täide sõna, mis ütleb, et ta võtab enda peale oma rahva valud ja haigused” (Al 7:11).

Samasooveetluse tunded ei ole patt ja me võime valida, kuidas neile reageerime

Kirik ei võta seisukohta samasooveetluse põhjuste osas. Nagu on 2006. aastal öelnud vanem Dallin H. Oaks:

„Kirikul pole seisukohta selle osas, mis põhjustab selliseid kalduvusi nagu külgetõmme samast soost isikute vastu” (Intervjuu vanem Dallin H. Oaks ja Lance B. Wickmaniga samasooveetluse teemal).

Samasooveetluse tunded ei ole patt. Vanem M. Russell Ballard on öelnud:

„Tehkem see selgeks: Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik usub, et „samasooveetluse kogemus on paljude inimeste jaoks mitmetahuline tõsiasi. Veetlus iseenesest ei ole patt, kuid selle ajal tegutsemine on. Ehkki inimesed ei vali ise selliseid veetlusi, valivad nad selle, kuidas nad sellele reageerivad. Kirik pöördub armastuse ja mõistmisega kõikide Jumala laste poole, sealhulgas ka [nende poole, kel on samasooveetus]” (The Lord Needs You Now! – Ensign, sept 2015, lk 29).

Kuigi samasooveetus ei ole patt, võib see olla probleemiks. Olles ise neid tundeid mitte valinud, võib inimene otsustada pidada kinni Jumala käskudest. Lapsevanem, kelle laps kogeb samasooveetlust või määratleb end homoseksuaalse inimesena, peaks seda last armastama ja ta omaks võtma. Kiriku liikmeskonnana peaksime looma tolerantse kogukonna.

„Ja ta kutsub neid kõiki enda juurde tulema ja saama osa tema headusest; ja ta ei tõrju tagasi kedagi, kes tuleb tema juurde, .. kõik on Jumalale ühesugused” (2Ne 26:33).

Inimesed, kes elavad Jumala seaduste järgi, võivad täielikult Kiriku tegevuses osaleda

„Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel” (Ap 10:34).

Jumal lubab, et kui me kuuletume Tema seadustele, saame tunda igavest rõõmu. Ta peab alati kinni oma lubadustest. On selge, et inimesed, kes kogevad samasooveetlust või määratlevad end homoseksuaalsete inimestena, võivad Jumalale lubadusi anda ja neist kinni pidada. Nad võivad käia Tema valguses. Nad võivad täielikult Kiriku tegevuses osaleda.

„Kui liikmed tunnevad samasooveetlust, kuid ei tee homoseksuaalseid tegusid, peaksid juhid toetama ja innustama neid nende otsuses elada vastavalt kõlbelise puhtuse seadusele ning hoida kontrolli all mõtteid, mis ei ole õigemeelsed. Need liikmed võivad saada Kiriku kutseid. Kui nad on väärilised ja igal muul moel sobilikud, võivad nad omada templisoovitust ja saada templitalitused” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6).

President Gordon B. Hinckley on öelnud:

„Me armastame neid kui Jumala poegi ja tütreid. Neil võib olla teatud kalduvusi, mis on vägevad ja mida võib olla raske valitseda. Enamikul inimestest on ajuti üht või teist laadi kalduvusi. Kui nad ei anna nendele kalduvustele järele, võivad nad teha seda, mida teevad kõik teised Kiriku liikmed. Kui nad rikuvad kõlbelise puhtuse seadust ja Kiriku moraalinorme, tuleb neid Kirikus korrale kutsuda nagu kõiki teisi” (What Are People Asking about Us? – 1998. a sügisene üldkonverents).

Olgu inimese olud millised tahes, ta saab panustada Issanda töösse praegu ja võib oodata, et tema ustavus toob samad õnnistused nii siin kui edaspidi, mida Jumal on lubanud igäihele, kes on sarnaselt ustav. Vanem D. Todd Christofferson on täheldanud:

„Kõigil [on] mõni anne, mõni talent, ning igäiks saab igas põlvkonnas jumaliku plaani lahtirullumisele kaasa aidata. Suur osa sellest, mis on hea ja eluliselt tähtis – mõnikord isegi see, mis on hetkel vajalik – on saavutatav ka ebatäiuslikes tingimustes. Paljud teist annavad endast parima. Ja kui teie, kes kannate surelikkuse kõige raskemaid koormaid, Jumala laste ülendamiseks mõeldud plaani kaitseks välja astute, siis oleme me kõik valmis seda tegema. Me tunnistame veendunult, et Jeesuse Kristuse lepitus on arvestanud kõigi vajakajäämistega ja kaotustega ning lõppkokkuvõttes hüvitab need kõigi nende jaoks, kes Tema poole pöörduvad. Keegi pole määratud saama vähem kui kõike, mis Isal oma lastele varuks on” (Milleks abielu, milleks perekond? – 2015. a kevadine üldkonverents).

Kõlbelise puhtuse seadus kehtib kõigi Jumala laste kohta

Seksuaalne puhtus on tähtsal kohal Jumala õnneplaanis meie jaoks. Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum on kuulutanud:

„Esimene käsk, mille Jumal Aadamale ja Eevale andis, puudutas nende kui mehe ja naise võimet saada lapsevanemateks. Me kuulutame, et Jumala käsk oma lastele paljuneda ja täita maa kehtib endiselt. Me kuulutame lisaks sellele, et Jumala käsul tohivad püha sigitusjõudu kasutada ainult mees ja naine, kes on seaduslikus abielus” (Perekond: läkitus maailmale).

Seksuaalsuhted mehe ja naise vahel, kes ei ole abielus, või samast soost inimeste vahel, on patused ja rikuvad üht meie Taevase Isa kõige tähtsamatest seadustest ning takistavad meid igavese arengu teel.

„Issanda kõlbelise puhtuse seadus tähendab hoidumist seksuaalsuhetest väljaspool seaduslikku abielu ning truudust abielus olles. Seksuaalsuhted on kohased ainult mehe ja naise vahel, kes on seaduslikult abielus. Abielurikkumine, hooramine, homoseksuaalsed või lesbilised suhted ning iga muu ebapüha, ebaloomulik või ebapuhas tegevus on patune” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5).

Igasuguse seksuaalse orientatsiooniga inimesed, kes rikuvad kõlbelise puhtuse seadust, võivad saada meeleparanduse kaudu Jumalaga lepitatud.

„Sa ei tohi rikkuda abielu; ja see, kes rikub abielu ja ei paranda meelt, heidetagu välja. Aga sellele, kes on rikkunud abielu ja parandab meelt kogu oma südamest ja hülgab selle ja ei tee seda enam, tuleb sul andestada” (ÕL 42:24–25).